

Incarnatie - Reïncarnatie

**Leeft de mens herhaaldelijk op de aarde? - Her-belichaming
of bezetenheid? - De aardse weg van de engelen - De
activiteiten van satan.**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.2873 Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (1)
- BD.2874 Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (2)
- BD.2875 Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (3)
- BD.3391 Belichaamde lichtwezens - Missie geestelijke leiders
- BD.4559 De leer van de reïncarnatie
- BD.4590 De leer van de herbelichaming - Dwaalleer - Hemellichamen
- BD.4758 Herbelichaming - Lichtwezens
- BD.5062 Reïncarnatie - ja of nee?
- BD.6858 De aardse weg van de engelen
- BD.7049 Satanische werkzaamheid - Tegenwerking van belichaamde lichtwezens
- BD.7312 Over de herbelichaming
- BD.7831 Over de belichaming der lichtwezens
- BD.8180 Over de leer van de herbelichaming
- BD.8207 Op de aarde belichaamde lichtwezens - Activiteiten van de tegenstander onder een dekmantel
- BD.8245 Belichaming van veel lichtwezens in de eindtijd
- BD.8291 Her-belichaming of bezetenheid?
- BD.8495 Opheldering over herbelichaming - Jezus en verlossing
- BD.8664 Hulpvaardigheid van de belichaamde lichtwezens
- BD.8844 Vragen over de Rassen - De leren van de herbelichaming

BD.2873

7 september 1943

Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (1)

De wetten van God zijn sedert eeuwigheid vastgelegd, en volgens die wetten voltrekt zich de gehele opwaartse ontwikkeling in het materiële als in het geestelijke rijk. Er bestaan scheppingen in de menigvuldigste soort, zowel stoffelijk als ook geestelijk. En al deze scheppingen hebben alleen de bedoeling, het geestelijke dat ver van God verwijderd is weer tot Hem terug te leiden. Maar ieder stadium van ontwikkeling is verschillend, zoals ook afzonderlijke scheppingen geheel verschillend zijn. Dus zijn deze scheppingen volgens hun aard steeds aangepast aan de rijpheidsgraad van dat geestelijke waarvoor ze tot verblijfplaats zullen dienen.

Er is altijd sprake van een opwaartse ontwikkeling van het geestelijke, zodra dit in de "je moet" toestand door de materiële schepping gaat. Een stilstand of een achteruitgang in de ontwikkeling kan plaats vinden in het laatste stadium van de materiële schepping, als mens. Daarna echter komt het geestelijke onherroepelijk in het rijk hierna waar geen stoffelijke scheppingen meer zijn. Maar ook dan kan er een stilstand of teruggang op te merken zijn, omdat ook in het geestelijke rijk het wezen zijn vrije wil behoudt, die alleen uiterst verzwakt is als het wezen slechts een geringe rijpheidsgraad heeft bereikt. Evenals in het aardse leven hangt echter de opwaartse ontwikkeling af van werkzaamzaamheid, wat voor de mensen op de aarde onbegrijpelijk is en ook blijven zal. Zij begrijpen de betekenis er niet van want zij denken dat welk werk dan ook, afhankelijk is van aardse scheppingen. Zij geloven dat er voor elke bezigheid aardse, dat wil zeggen: stoffelijke scheppingen nodig zijn. En tengevolge daarvan verdedigen zij de opvatting dat de ziel weer in die sfeer terug komt, waarin zij tevoren haar opwaartse ontwikkeling negeerde. Dat zij dus weer tot de aarde terug keert om daar voort te zetten waar zij opgehouden is, zodat de ziel dus haar onderbroken ontwikkelingsgang altijd weer kan herhalen, tot uiteindelijke voltooiing.

En deze veronderstelling leidt tot een leer die niet volgens de waarheid is maar overal bijval vindt en overal verspreid is: tot de leer van de reïncarnatie op de aarde. Slechts heel weinig mensen kunnen begrijpen hoe schadelijk deze leer is voor de mensheid, als zij niet weerlegd en rechtgezet wordt.

Want daardoor wordt in zekere mate de wet van God omvergeworpen, want volgens het plan van de goddelijke wijsheid moet alles vooruitgaan, wil het hoger komen. De herbelichaming van de ziel op de aarde zou een averechtse ontwikkeling betekenen die van God zou uitgaan, dus Zijn wet geheel zou tegenspreken, die een gestadige

vooruitgang eist. Het wezen kan zich zelf uit vrije wil wel negatief ontwikkelen, maar het wordt nooit door Gods wil teruggeplaatst in een toestand die het reeds eenmaal heeft overwonnen. Nooit mag dus het wezen naar eigen verkiezing een proces herhalen waarin het tevoren gefaald heeft. Het heeft nog vele duizenden mogelijkheden zich verder te ontwikkelen, altijd echter op andere scheppingen en onder andere voorwaarden.

Amen

BD.2874

7 september 1943

Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (2)

In de geestelijke wereld is de ziel zelf de schepper van haar omgeving. Zij beweegt zich in een rijk dat zij voor zichzelf scheidt door haar wensen en begeerten, door haar denken en willen. Alleen zijn alle dingen niet meer stoffelijk maar ook niet geestelijk onvergankelijk, maar het zijn fantomen, het zijn wensbeelden die vergaan hoe meer de ziel er zich verlangend naar toe heeft gekeerd. In dit zelf geschapen rijk kan de ziel net zoals op aarde het verlangen naar de materie bestrijden en overwinnen. Zij kan echter ook voor haar bezwijken en steeds meer de materie begeren, die zij in haar duistere toestand nog als werkelijk beschikbaar waant.

De ziel kan dus geloven op aarde te leven en eindeloos lange tijden in dit waangeloof blijven, om dan of langzaam haar gebrekkige toestand te herkennen en van haar verlangen naar wereldse goederen af te zien, of zij kan zich ook steeds dieper in de materie verstrikken, wat gelijk staat aan een geestelijke achteruitgang die ten laatste eindigt in de hernieuwde kluistering in de vaste vorm. Want het verlangen van het geestelijke wordt steeds in zoverre beantwoord, dat de materie waar het naar verlangt ook zijn omhulsel wordt.

Dus een negatieve ontwikkeling in het hiernamaals levert de ziel de reïncarnatie op. Zij moet de eindeloos lange ontwikkelingsgang op aarde nog eens gaan, om na duizenden van jaren weer als mens de laatste levensproef op aarde af te kunnen leggen.

Daarentegen is de opwaartse ontwikkeling in het geestelijke rijk onafhankelijk van de materiële omgeving. Want pas als de ziel zich vrij heeft gemaakt van dat verlangen, gaat zij ook weer de weg omhoog. Dan heeft ze de aarde als verblijfplaats niet meer nodig, want zij heeft in het hiernamaals dezelfde mogelijkheden om in dienende liefde bezig te zijn. De ziel is daar als het ware bij een geestelijk werkgemeenschap aangesloten, die buitengewoon actief is op een wijze die voor de materieel ingestelde mensen onbegrijpelijk is. Aan alle wezens is de gelegenheid geboden om in het

hiernamaals opwaarts te streven, en in de toestand van inzicht worden deze mogelijkheden ook ijverig benut. De zielen die nog in volledige duisternis verkeren moeten echter uit vrije wil naar God streven.

Deze wil in hen op te wekken is het werk van de wezens die in het licht staan. Die door hun volmaaktheid de kennis ontvangen hebben die zij nu aan hen die nog in de duisternis van geest verkeren, in liefde proberen over te brengen. En zo zijn er in het geestelijke rijk nog mogelijkheden genoeg om de zielen geestelijke rijpheid te verschaffen.

Amen

BD.2875

7 september 1943

Iedere ontwikkelingsfase is eenmalig in een verlossingsperiode (3)

Iedere ontwikkelingsfase van het geestelijke vindt maar eenmaal plaats in het tijdsbestek van een verlossingsperiode, zelfs als het de staat van zijn vrije wil niet benut. Want dan gaat deze ontwikkelingsfase vergeefs aan het wezen voorbij en het moet de gevolgen er van in het geestelijke rijk op zich nemen. Maar aan het geheel aan God wederspanning, bij hetwelk de eindeloos lange gang over de aarde niet bij machte was de weerstand te breken, wordt nogmaals de gelegenheid geboden in een nieuw tijdperk van de schepping, waar het in een wederom beginnende aardperiode, in de meest vaste vorm belichaamd een nieuwe fase van ontwikkeling kan doormaken. En dan is dus ook het geestelijke, dat zich vanuit de "je moet" toestand weer omhoog tot mensenziel ontwikkelt, het verblijf in een menselijk lichaam toegestaan, als laatste proef van de wil. Deze herbelichaming kan dus plaatsvinden. Maar zij is een gebeuren van zulk een enorme draagwijdte, dat zij als het verschrikkelijkste aan de mensen voorgesteld moet worden, ofschoon het ook een daad van Gods barmhartigheid is, opdat het geestelijke na eindeloze tijden uit zijn gevangenschap verlost wordt. Dat echter de menselijke ziel, nadat zij reeds eenmaal de weg over de aarde heeft afgelegd weer op dezelfde aarde wordt geïncarneerd om tot rijpheid te komen, is onjuist.

Plaatst God een ziel die reeds tot het lichtrijk behoort weer op de aarde, dan is dat alleen een daad van hulpbereidheid. Want zo'n ziel wordt een taak opgelegd die tot verlossing van het onvrije geestelijke op de aarde vervuld moet worden. Zodoende belichaamt zich dus een lichtwezen dat reeds de rijpheid van ziel heeft verworven, om nu zegenrijk op de aarde te werken, al ziet het er schijnbaar naar uit dat het de ontwikkelingsgang net zo moet afleggen als ieder ander mens. Een terugplaatsen op de aarde met doel tot volle ontwikkeling te komen, om het verzuimde uit een vorig leven op aarde in te halen, zou niet aan de wijsheid van God beantwoorden, want dan

zou daardoor de opwaartsgaande ontwikkeling onderbroken worden. Het terugplaatsen uit de geestelijke in de stoffelijke toestand zou een achteruitgang betekenen en dit zou een teken zijn van het zich willen verwijderen van God, wat geen geestelijk streven zou kenmerken. Maar voor het naar God strevende zijn er in het geestelijke rijk waarlijk mogelijkheden genoeg, waar het geestelijke zich kan bewijzen en dus uitrijpen en zich opwaarts ontwikkelen.

Daarentegen kunnen geestelijk hoogstaande wezens die nog niet het kindschap Gods bereikt hebben, door een belichaming op aarde met het doel van een bepaalde missie, die dan ook met onzegbaar zware levensomstandigheden is verbonden, het kindschap Gods bereiken - wat echter steeds een bepaalde graad van rijpheid in het hiernamaals vooropstelt.

De leer van de herbelichaming is door mensen opgesteld, want het kwam voort uit hun wensen en wordt daarom steeds weer bepleit, terwijl de zuivere waarheid die naar de aarde wordt gebracht door velen niet echt wordt begrepen, en daarom zo veranderd wordt zoals het hun wenselijk lijkt. Want het verlangen naar deze aardse wereld is bij hen nog te groot, daarom is de gedachte om nogmaals tot de aarde terug te mogen keren voor hen troostend en bevredigend. Maar voor de geestelijke ontwikkeling van de mens is deze leer van de herbelichaming een belemmering, en daarom zal er steeds weer tegen gestreden worden door hen die de zuivere waarheid zullen verbreiden.

Amen

BD.3391

3 januari 1945

Belichaamde lichtwezens - Missie geestelijke leiders

Wat zich met God verenigt kan zich voor eeuwig niet meer van Hem scheiden. Daarom kan ook een lichtwezen dat zich ten behoeve van een missie op aarde belichaamd nooit meer van Hem afvallen en in de macht komen van de krachten der duisternis. Het zal alsmaar naar God streven, ofschoon het ook op aarde als mens aan alle verzoeken is blootgesteld en de ontwikkelingsgang af moet leggen als ieder ander mens. Maar zijn ziel verlangt naar God en keert zich vol afschuw af van de tegenstander van God.

Zo'n mens zal door en door goed zijn en daarom ook bekwaamheden ontwikkelen die hem aanmerken als een werktuig van God. Hij zal een ontvanger van kracht zijn op aarde en daarom de medemensen kunnen leiden en onderrichten. Want de missie, die de aanleiding is van zijn aards bestaan, is de mensen op aarde als geestelijke leider te dienen. De innige verbinding van die mens met God die zijn ziel reeds voor het leven op aarde had maakt hem tot een voortdurende ontvanger van kracht, het spoort hem

aan tot zijn levensopdracht die hij met vreugde en overgave aan God ook plichtsgetrouw vervult. Toch zal hij erg in het nauw worden gebracht door de krachten der duisternis, want die nemen iedere gelegenheid te baat om het vleeselijke lichaam van de lichtdrager te verzwakken en hem ten val te brengen, want in hun verblinding weten zij niets over de hogere wezens die het op aarde belichaamde lichtwezen ter zijde staan. Zij weten ook niets van de kracht waarmee het innerlijk vervuld is en van de meest innige liefde tot God, die de mens ook de voortdurende bescherming van God verzekert. Zij zien in hem alleen maar de mens op wie zij hun verleidingskunsten kunnen toepassen, en die zij op iedere mogelijke manier trachten te verzwakken. Maar hij is door lichtwezens omgeven, en omdat hij zelf ontvankelijk is voor iedere uitstraling van kracht uit de geestelijke wereld, beschikt hij ook over zo'n mate van kracht en genade dat hij dergelijke verzoeken weerstaat.

De geestelijke nood onder de mensheid vereist buitengewone hulpverlening en daarom laat God Zijn boden naar de aarde neer dalen, deels geestelijk werkend, deels zelf als mens onder de mensen levend om op hen in te werken en voor alles om hen te onderrichten overeenkomstig de goddelijke wil. Zij zullen echter weinig genoeg vinden aan het aardse leven, want het eeuwige vaderland trekt hen onophoudelijk weer naar zich toe.

Maar zij moeten eerst de missie ten einde brengen ter wille waarvan zij de belichaming als mens op zich hebben genomen, want in tijden van nood is hun werken voor Gods rijk van het grootste belang. Het vereist buitengewone kracht en uithoudingsvermogen en een wil die geheel op God gericht is. Bovendien zijn in de eindtijd de levensomstandigheden zo moeilijk dat de mensen makkelijk zouden falen als hen geen helpers en raadgevers terzijde staan, die hun kracht direct van God betrekken, omdat zij geheel met Hem verbonden zijn.

Zij zullen zeer zegenrijk op de aarde kunnen werken en dus ook nauwgezet hun missie voleindigen, tot zij weer in het geestelijke rijk kunnen ingaan, tot zij zich weer nauw met God verenigen van wie zij echter nooit gescheiden waren ofschoon zij zich op de aarde van deze verbinding met God niet bewust waren.

Amen

BD.4559

6 februari 1949

De leer van de reïncarnatie

Wat u verlangt te weten zal u bekend worden gemaakt, zodra u uw vragen ter beantwoording aan Mij voorlegt. Het is voor alle mensen van de grootste betekenis, als zij zich tot doel stellen in het aardse leven hun ziel tot voltooiing te brengen. Als

zij er vast in geloven dat zij zich eens moeten verantwoorden voor een rechtvaardige God, in hoeverre zij hun aardse leven benut hebben.

In geestelijk opzicht spoort dit geloof de mens aan tot de grootste activiteit. Dus is het begrijpelijk dat een geloof aan meerdere mogelijkheden van een opwaartse ontwikkeling, de mens lauwer laat worden in de arbeid aan zijn ziel. En dat dit geloof een ernstige gevaar is omdat het in zekere zin het streven naar de hoogst mogelijke zielerijpheid vermindert, en bovendien ook mijn rechtvaardigheid in twijfel trekt.

Want hoe zou Ik de een of ander tot verantwoording kunnen roepen, wanneer Ik niet voor ieder mens de herbelichaming op aarde zou toelaten? Op welke manier moest dan de beloning wel plaats vinden van hen die zich naar mijn wil tot liefde omvormen tijdens hun leven op aarde, wanneer Ik hem die gefaald heeft dezelfde gelegenheid zou geven zich een of meermalen te belichamen, met het doel zich opwaarts te ontwikkelen. Dan zou ieder mens ten laatste dezelfde graad van volmaaktheid hebben bereikt!

De lichtsterkte bepaalt in het geestelijke rijk ook de graad van zaligheid. De lichtsterkte, die de mens in vrije wil op de aarde heeft bereikt is beslissend voor het arbeidsveld dat hem in het geestelijke rijk wordt toegewezen, waar hij nu meer en meer kan toenemen in wijsheid en kracht - dus ook in zaligheid.

En zijn werkzaamheid is weer het brengen van licht en kracht tot die wezens die licht- en krachteloos zijn, die dus hulp nodig hebben zowel op aarde als ook in het geestelijke rijk. Deze bezigheid is bovenmate verblijdend, zo dat geen werkzaamheid op aarde aan haar gelijkgesteld kan worden. Daaruit volgt, dat ieder wezen dat in staat is om licht en kracht aan behoeftige zielen uit te delen deze bezigheid ook wil verrichten, omdat het zichzelf daarmee onuitsprekelijk gelukkig maakt. Want het neemt die kracht van Mij op, en is dus in zekere zin een doorgeefstation van mijn krachttuitstraling.

Deze gelukkigmakende ontwikkelingsgang tracht elk wezen te verwezenlijken zodra het maar een sprankje van inzicht heeft, dus niet meer in het diepste duister van de geest verkeert. Dan echter ruilt het wezen nooit meer vrijwillig het verblijf in het geestelijke rijk om voor een leven op de aarde. Het nooit meer naar het stoffelijke omhulsel terug, want de mogelijkheden op opwaarts te gaan zijn in het geestelijke rijk evengoed aanwezig, wanneer de wil tot liefde eenmaal ontwaakt is bij hen die al een spoortje inzicht hebben.

Zich belichamen kan de ziel wel, als zij zelf de wil daartoe heeft en er een edel motief aan deze belichaming ten grondslag ligt. Hulpverlening aan de medemensen, of het aflossen van een grote schuld die belemmerend tegenwerkt om een hogere graad van

zielerijpheid te bereiken. Dan is dat geen terugplaatsen naar de aarde door mijn wil, maar de wil van de ziel zelf is doorslaggevend.

Daar nu echter iedere ziel het vermogen zich iets te herinneren van vroeger ontnomen wordt, is zo'n belichaming met het grootste gevaar verbonden omdat de ziel evenzogoed kan wegzinken door haar vrije wil, omdat zij net als ieder mens de ontwikkelingsgang moet afleggen en haar vleselijke lusten zullen daar in het bijzonder naar voren komen, als ze in dezelfde verleiding komt die haar schuldig liet worden in haar vorige belichaming.

Stelt de ziel de werkzaamheid in het geestelijke rijk daartegenover, die haar langzaam maar zeker deze graad van rijpheid bezorgt - terwijl een geestelijk succes door een herhaalde belichaming twijfelachtig is, dan kiest zij veel eerder het lot in het geestelijke rijk. Maar zij blijft toch met de aarde verbonden, inzoverre, dat zij zich om de zielen op de aarde bekommert en hun lot begeleidt. Zij zal steeds helpen waar zij zelf op aarde gefaald heeft, om welke reden echter de veronderstelling fout is dat dezelfde ziel zich weer als mens belichaamd heeft. Want steeds moet er tegen ingebracht worden dat de mens op aarde iedere gelegenheid wordt geboden zich opwaarts te ontwikkelen, dat de toevoer van genade onbegrensd is, dat de wil van de mens door het verlossingswerk een sterker worden kan ervaren die ieder falen onmogelijk maakt. Dat het hem dus helemaal vrij staat deze hoge lichtgraad te bereiken en dat deze voordelen niet willekeurig mogen worden afgewezen - om er dan opnieuw weer om te vragen.

De mens heeft een vrije wil en hij moet zich eens voor het gebruik er van verantwoorden. Hij moet ook de gevolgen er van dragen die uit uiteenlopende soorten lotsbeschikking in het hiernamaals bestaan, en die hij niet eenvoudig kan omzeilen door een hernieuwde belichaming. Want hiervan is het gevolg weer twijfelachtig omdat iedere herinnering aan vroeger hem is ontnomen.

Toch is zijn wil beslissend en hij wordt dus belichaamd als hij wil. Maar deze wil is een zeldzaamheid, waardoor dus van een meermalige incarnering niet gesproken kan worden. Bovendien is deze leer een groot gevaar voor de mensen als zij hun aardse levensgang niet ernstig genoeg nemen, altijd rekening houdend met een herhaling, die echter achterwege blijft.

Amen

BD.4590

17 en 18 maart 1949

De leer van de herbelichaming - Dwaalleer - Hemellichamen

Laat u niet door vermeende tegenstrijdigheden op een dwaalspoor brengen. Zoek de verklaring alleen daarin dat uw bevattingvermogen dikwijls ontoereikend is iets juist te begrijpen, waar echter ook een tegenstrijdigheid niet hoeft te bestaan, maar alleen door u verondersteld wordt. Het moet voor u voldoende zijn te weten dat Ik zelf u nooit verkeerd zal onderrichten en dat Ik u de kennis steeds zo zal overdragen, dat u er voordeel uit haalt voor uw ziel.

De karma-leer is niet geschikt om u tot een sterker geestelijk streven aan te sporen, zij is veel meer beweegreden voor een lauwe levenswandel in geestelijk opzicht. Reeds daarom is ze voor de ziel van weinig nut en het heeft ook niet mijn volledige goedkeuring dat u mensen rekent op een nogmaals terugkeren op aarde en daardoor nalatiger wordt in uw geestelijk streven. De opwaartse ontwikkeling van het geestelijke wordt weliswaar door Mij op alle manieren gesteund en waar Ik een zekere mogelijkheid zie om uw ziel tot rijpheid te helpen, daar ben Ik ook tot elke toestemming bereid, evenwel steeds op grond van de wetten van mijn eeuwige ordening, nooit echter door willekeurig mogelijkheden te scheppen. Aldus moet het voor u ook begrijpelijk zijn dat Ik u niet zal wijzen op een herhaalde ontwikkelingsgang op deze aarde, die een totaal mislukken van u gedurende het aardse leven vooronderstelt. Ik zou u juist willen behoeden voor dit falen en daarom waarschuw, vermaan en onderricht Ik u, om een mislukking te voorkomen.

Het zou een verkeerde manier van onderwijzen zijn als Ik u een andere weg in het vooruitzicht stelde om uw doel te bereiken, terwijl u nog de juiste weg voor u hebt, die u dus moet gaan en kunt gaan bij een juiste richting van uw wil. En als Ik u de eindeloos vele belichamingen van voorheen voor ogen stel, dan is dat ook alleen maar om u bewust te laten worden van de grote verantwoordelijkheid voor de korte aardse levensweg. Het weten hierover dient dus alleen om bij te dragen tot een sterker streven. Niet echter dat u verkeerde gevolgtrekkingen maakt en nalatiger wordt in uw streven, in de hoop op een herhaling van een belichaming op deze aarde als u het doel niet zou bereiken. Mijn geest zal u zeker opheldering verschaffen en als u zich vol vertrouwen tot Mij wendt, geef Ik u door mijn dienaren uitsluitel in hoeverre uw denken juist is.

Als u wist van de oneindig vele mogelijkheden om tot rijpheid te komen op de talloze hemellichamen in het heelal, dan zou u nooit op de gedachte komen dat een ziel weer teruggeplaatst wordt op de aarde. Wel echter moet een ziel die nog niet volledig voltooid is nog vele belichamingen doormaken waarin zij zich steeds weer bewijzen, dus opwaarts ontwikkelen kan. De leer van een herbelichaming van de ziel berust dus wel op waarheid, maar wil niet zeggen dat de ziel in het vlees geboren weer op deze aarde verschijnt. Hiermee worden talloze mogelijkheden voor een verdere ontwikkeling op andere scheppingen bedoeld, waar de ziel in een stoffelijke of geestelijke vorm weer voor opgaven gesteld wordt, waarvan de vervulling haar een

opklimmen garandeert. Wanneer een ziel nogmaals naar deze aarde wordt gebracht, is dat een hoge uitzondering die een geestelijke missie veronderstelt, maar niet veralgemeend kan worden. Zielen die onvolmaakt van de aarde weggenomen zijn, zullen onmiddellijk van mening zijn nog op de aarde te leven. Zij zullen zich in gebieden ophouden waarvan zij geloven in bovenmate woeste en totaal onvruchtbare streken verplaatst te zijn en toch bevinden zij zich op een ander hemellichaam, dat overeenkomstig hun zielerijpheid voorzien is van scheppingswerken van de primitiefste aard en die daarom voor de zielen ook een armoedig en neerslachtig verblijf betekenen. Het is een mogelijkheid voor de loutering van erg materieel gezinde mensen die hun neigingen moeten overwinnen, om dan al naar gelang hun wil op een ander scheppingswerk geplaatst te kunnen worden om zich daar verder te ontwikkelen.

Omdat u nog teveel liefhebber van deze aarde bent, verbindt u aan het woord "herbelichaming" ook alleen maar de betekenis, dat deze aarde de verblijfplaats van een opnieuw belichaamde ziel is, terwijl u echter zou moeten denken aan het onvoorstelbaar omvangrijke scheppingswerk van mijn liefde, dat toch alleen maar ontstaan is vanwege de ontelbare geesten die de weg van voltooiing moeten gaan en ook op de een of andere wijze zullen gaan - in stoffelijke scheppingen zolang de ziel nog niet vergeestelijkt, dus ontvankelijk voor licht geworden is, en in geestelijke scheppingen waarin ook de vergeestelijkte ziel zich gestadig opwaarts kan ontwikkelen, waarin zij steeds meer uitkristalliseert en zich geschikt maakt voor het ontvangen van de uitstraling van Mij zelf.

Stel uzelf de oneindigheid voor, kijk naar de sterrenhemel waarvan de ontelbare sterren scheppingen zijn van mijn liefdewil, bestemd voor het opnemen van zielen die nog een verdere ontwikkeling nodig hebben. Dan zult u inzien dat niet alleen deze aarde drager is van wezens die opwaarts moeten streven en dat het waarlijk niet nodig is zielen die in het aardse leven faalden, opnieuw op de aarde te plaatsen. Ofschoon ze de enige plaats voor het bereiken van het kinschap Gods is, kan ze toch niet willekeurig meerdere malen worden gekozen als plaats om rijp te worden.

Zodoende zal de leer van de herbelichaming op deze aarde als dwaalleer betiteld moeten worden en bestreden als schadelijk voor de zielen. Want ze verzwakt de wil van de mensen en brengt de serieuze verandering van het wezen in gevaar door het vooruitzicht, het verzuimde in een volgend leven te kunnen inhalen tot aan de uiteindelijke voltooiing.

Amen

BD.4758

11 oktober 1949

Herbelichaming - Lichtwezens

Wanneer u naar de zuivere waarheid verlangt zal Ik u nooit aan de dwaling prijsgeven. En waar het u aan de juiste kennis ontbreekt en u zich een verkeerde voorstelling maakt, daar zal Ikzelf u opheldering verschaffen - omdat Ik niet wil dat uw denken fout is.

U bent weliswaar maar een korte tijd als mens op deze aarde, maar toch is deze tijd niet te kort om zalig te kunnen worden - want u kunt tijdens uw aardse leven uw wezen geheel veranderen. U kunt de eigenliefde, die in het begin van uw aardse leven nog sterk ontwikkeld is, totaal afleggen, en veranderen in onzelfzuchtige naastenliefde. U bereikt daardoor een graad van geestelijke rijpheid die het u mogelijk maakt om de sferen van het licht binnen te gaan, zodat u dus zalig bent.

Maar toch is de graad van zaligheid in het geestelijke rijk zeer verschillend, naargelang de aard van de ziel, in welke mate zij geschikt is om de uitstralingen van licht in zich op te nemen, die haar direct beroeren, die van Mij uitgaan en dus ook mijn tegenwoordigheid vereisen. Wat vereniging met Mij betekent, die echter alleen kan plaatsvinden met een wezen dat zich tot liefde heeft omgevormd. Zodoende zal de graad van liefde ook de graad van zaligheid bepalen. De mens kan dus al op aarde deze graad van liefde bereiken en als een waar kind van Mij van deze aarde scheiden, en dan is onbegrensde zaligheid zijn lot. Hij kan echter deze volmaaktheid nog niet bereiken, en toch door werken van liefde op aarde zijn ziel ontvankelijk maken om licht te kunnen ontvangen.

Dan heeft hij dus de aardse levensproef doorstaan omdat zijn wil zich tot Mij keerde, wat hij Mij door werken van liefde bewezen heeft. Het lichtrijk neemt nu zijn ziel op, waar zij zich nu verder kan ontwikkelen. Maar zij zal nooit die graad bereiken die een op aarde ernstig naar volmaaktheid strevend mens bereiken kan, omdat diens ziel door Mij vastgepakt wordt en mijn lichtuitstraling geen weerstand meer ondervindt omdat zij door de liefde gekristalliseerd is, en mijn licht haar nu geheel en al kan doorstralen.

Nu kunt u begrijpen dat aan deze graad van zaligheid alleen één aards leven ten grondslag kan liggen, anders zou de verdienste beperkt zijn en moest dus het loon verminderd worden. U moet begrijpen dat de verbinding met Mij reeds op aarde gemaakt moet worden, in geheel vrije wil en met inspanning van alle krachten. Dat juist die zaligheid mijn gave aan u is voor de totale overgave aan Mij, die Ik dan ook met mijn onverdeelde liefde beloon. Dat maakt ook duidelijk dat het een daad van

onrechtvaardigheid van Mij zou zijn, wanneer Ik het gelijke loon aan die zielen geven zou die het aardse leven niet op dezelfde wijze benut hebben.

Ieder mens heeft recht op allerlei mogelijkheden om tot voltooiing te komen, hem staan alle hulpmiddelen ter beschikking en hij kan om genade vragen - ofwel ze in iedere hoeveelheid benutten. Bij het juiste gebruik van zijn wil kan ieder mens zijn doel bereiken en tot voltooiing komen, omdat alleen een zich omvormen tot liefde verlangd wordt en ieder mens liefde beoefenen kan als hij dat maar wil. Ik verlang van u mensen waarlijk niets wat u niet volbrengen kunt, omdat u toch altijd dat ene ter beschikking staat, namelijk de hulp door Jezus Christus, die daarin bestaat dat de juist gerichte wil versterking ervaart om in onzelfzuchtige goede daden te worden omgezet. U mensen zou allen zalig kunnen worden als u het maar wilt, derhalve moet de goede wil ook overeenkomstig beloond worden. Zo'n ziel moet dus in het geestelijke rijk anders beloond worden dan een die nalatig was tijdens het aardse leven in het opvoeden van zichzelf, die het streven naar volmaaktheid niet zo ernstig nam. Zo'n ziel moet begrijpelijkerwijs in een andere graad van rijpheid staan, ofschoon zij ook zalig genoemd kan worden. Zij heeft zich uit de duisternis opgewerkt uit een toestand van onwetendheid tot een ontvangeres van licht, al is het dan in mindere mate.

De ziel kan dus in het geestelijke rijk stijgen tot steeds groter zaligheid, want de uitstraling van licht die zij voortdurend ontvangt, verhoogt haar lichtgraad. Daardoor wordt duidelijk dat een reïncarnering op aarde met als doel tot rijpheid te komen onnodig en ook nutteloos zou zijn in zoverre, dat aan de ziel de herinnering aan vroeger ontnomen moet worden. Want weer zou dan alleen de vrije wil beslissend zijn die zich echter net zo goed naar beneden zou kunnen wenden, waardoor de reeds bereikte lichtgraad in gevaar zou zijn. Daarentegen behoudt de ziel in het geestelijke rijk wat zij eenmaal bezit, en waarmee zij zeker van succes kan werken.

De terugkeer van een lichtwezen naar de aarde om een bepaalde missie te vervullen is een daad van allergrootste liefde en barmhartigheid, want voor een vrijgeworden ziel lijkt het leven "in het vlees" ondraaglijk - zodra zij maar een glimp van inzicht bezit. Maar een wezen dat zo onvolmaakt de aarde verlaat dat het zich in de diepste duisternis bevindt, is nog wel in de nabijheid van deze aarde, maar meestal onbewust van zijn verloren lichamelijk leven. Zijn verlangen naar de materiële goederen van deze wereld is nog geweldig groot, maar zo'n wezen weer op de aarde terug te plaatsen zou waarlijk noch wijs - noch liefdevol zijn, want zijn wil zou ook nooit een hogere ontwikkeling nastreven. De zucht naar het stoffelijke moet overwonnen worden, wat echter op aarde heel veel moeilijker is dan in het geestelijke rijk. Daar kan het wezen de onwerkelijkheid van de materie beseffen, en een vrijkomen ervan betekent al een begin van een vooruitgang omhoog.

Een wezen met maar een zwakke glimp van inzicht voelt zich in zijn geestelijke toestand bovenmate zalig, en het verlangt nooit meer naar de keten van het aardse leven terug. Een sprankje inzicht te hebben, betekent reeds een geringe kennis te bezitten volgens de waarheid, en dit bezit maakt het wezen al zalig omdat het met zijn geestelijke rijkdom kan werken. De liefde spoort het wezen dus aan om van zijn bezit aan die zielen te geven die in nood zijn, want iedere daad van liefde vermeerdert het toestromen van licht en kennis - en verhoogt de zaligheid. Zo'n wezen geeft nooit meer z'n vrije geestelijke toestand op om naar de aardse terug te keren, het beseft dat het in het geestelijke rijk hogerop kan klimmen en dat zijn activiteit daar nodig is.

Belichaamt zich daarentegen een lichtwezen op de aarde dan is dat een daad van de grootste liefde en barmhartigheid, waartoe reeds een hoge graad van liefde behoort. Want hier gaat het om hulpverlening aan dwalende en in grote duisternis van geest verkerende mensen, die een buitengewone hulp nodig hebben om niet in de diepte weg te zinken.

Zo'n belichaming kan het lichtwezen het kinschap Gods bezorgen, de hoogste graad van volmaaktheid, die alleen in het leven op aarde bereikt kan worden. Die ziel gaat dezelfde weg in het vlees met alle bekoringen van de kant van de duisternis. Van haar vroegere rijpheid heeft ze geen enkel voordeel, alleen is een geheel wegzinken in de diepte onmogelijk, omdat zij onder de bescherming van de geestelijk volmaakte zielen staat, die haar wel helpen maar haar wil toch niet dwingen.

Zij moet als mens worstelen en strijden en zij heeft geen enkele herinnering aan vroeger. Zij moet een leven van liefde leiden om nu de medemensen als leider te dienen. Het aardse lot van zo'n ziel zal veel zwaarder zijn, maar zij bereikt het doel, omdat de liefde haar bewoog om de gang over de aarde te gaan. De liefde is de kracht die alles overwint, die alles bereikt en daar zij de vereniging met de eeuwige Liefde zelf betekent - ook altijd bij Mij steun zal vinden.

Amen

BD.5062

12 februari 1951

Reïncarnatie - Ja of nee?

Waar het in u nog donker is zal u van boven licht worden gegeven, want mijn dienaren is opgedragen het licht beschikbaar te stellen aan allen die er naar verlangen. Wat tot verlichting van de geest bijdraagt wordt hun verschaft, opdat zij duidelijk de waarheid van dwaling kunnen onderscheiden en steeds Hem voor ogen houden, die de eeuwige Waarheid zelf is.

u mijn aardse kinderen bent bestemd voor de hoogste zaligheid die Ik u kan bereiden. Maar steeds naar uw eigen wil zal ook uw mate van zaligheid zijn, want uw wil bepaal Ik niet. De hoogste zaligheid veronderstelt echter ook de hoogste eisen aan uw wil. Want om het kinschap van God te bereiken, dat u verzekert van het erfdeel van de Vader, moet u volmaakt zijn zoals ook uw Vader in de hemel volmaakt is. Ik vraag oneindig veel van u stervelingen, maar Ik geef nog oneindig veel meer. Wat Ik van u vraag is uzelf geheel naar mijn wil te voegen en uzelf om te vormen tot een hoge graad van liefde. Oneindig verschillend kan de graad van zaligheid zijn in het eeuwige leven, steeds naar de graad van liefde die u in u laat opvlammen en tot werkzaamheid ontplooit.

Dit werken in liefde bepaalt dus de graad van rijpheid en tevens ook die van de zaligheid, waaruit volgt dat het kinschap van God een volledig leven in liefde op de aarde vereist. Dat het wezen van de mens tijdens het aardse leven omgevormd wordt tot liefde, tot mijn evenbeeld, tot mijn ware kind, voor wie Ik al de zalige vreugden bereid heb zoals Ik het heb beloofd. In een eenmalig leven op de aarde moet die ziel het kinschap Gods bereikt hebben, omdat deze hoge graad van rijpheid in het rijk hierna niet meer bereikt kan worden, ofschoon een wezen ook daar nog tot een nooit gedachte volheid van licht kan komen.

Wel kan een lichtwezen het kinschap van God verwerven, als het ten behoeve van een leidersfunctie zich nogmaals op de aarde in het vlees belichaamt. Wat echter een bijzonder zwaar leven vol leed met zich meebrengt samen met een verlossende taak op aarde, die de aanleiding is van zijn hernieuwde belichaming. Alleen wezens die al een hoge graad van licht bereikt hebben streven een herbelichaming op aarde na, maar enkel uit liefde tot de dwalende mensen, om hun hulp te willen verlenen in tijden van de grootste geestelijke nood.

Daarentegen is iedere lichtontvangende ziel in het geestelijke rijk in zekere mate ook zalig te noemen. En deze zaligheid is voldoende om de wil tot helpen in haar op te wekken voor de wezens die nog in duisternis smachten, en waarvan zij de toestand kennen en willen verbeteren. Er is geen lichtziel die deze wil tot helpen niet in zich heeft, want het ontvangen van licht vereist eerst liefde, en liefde wil zich steeds weer uiten. En ieder buitengewoon werk van liefde in het geestelijke rijk verhoogt de zaligheid van het wezen en zo'n wezen verlangt nooit meer naar de aarde terug. Het ziet immers een groot arbeidsveld voor haar liefdekracht en ondervindt ook de steeds toenemende volheid van licht en zaligheid. En tegen zijn wil in wordt geen wezen weer op de aarde geplaatst omdat dat tegen mijn goddelijke ordening zou zijn. Bovendien is bij wezens met maar een geringe mate van licht deze wil niet aan te treffen. Alleen buitengewoon hoge geestwezens dalen naar de aarde om de bovengenoemde missie te volvoeren. Zodra de ziel maar een geringe graad van inzicht eigen is, kent zij ook de mogelijkheid om zich verder te, ontwikkelen in het geestelijke

rijk. Want dan is de liefde in haar ontvlamd anders zou zij nog in totale duisternis verkeren.

Is echter een ziel nog geestelijk blind, dan kan het verlangen naar de aarde in haar opduiken. Maar nooit met het doel om tot geestelijke voltooiing te komen. Het is alleen het verlangen naar de materie wat haar naar de aarde drijft, en dat verlangen wordt van mijn kant uit niet vervuld. Want dat verlangen is in het hiernamaals gemakkelijker te overwinnen dan op de aarde, en zonder overwinning van dat verlangen is er geen licht, geen geestelijke vooruitgang. Wie op de aarde verzuimd heeft zich een sprankje inzicht te verwerven, die is ook in het hiernamaals in diepe duisternis en een opnieuw plaatsen van hem op de aarde zou geen daad van erbarmen zijn, wel een handelen tegen mijn eeuwige ordening, die een gestadige vooruitgang nastreeft en iedere achteruitgang door mijn wil uitsluit.

Een herbelichaming zou in dit geval een onrechtvaardige vereffening voor het falen op aarde van de ziel zijn. Het zou geen liefde en genade mijnerzijds zijn, maar een ontzaglijke last voor de ziel, als zij voor de tweede keer de verantwoording op zich zou moeten nemen zonder zekerheid haar doel te bereiken. En zij zou haar doel ook niet bereiken omdat begrijpelijkerwijs de herhaalde belichaming veel hogere eisen aan haar zou moeten stellen, om dat buitengewone voorrecht te vereffenen - terwijl haar wil wederom vrij bleef. En zij zou dan tweemaal een wilsproef moeten afleggen, wat evenzoveel betekenen zou als zou Ik de levenstijd van een mens op aarde verdubbelen en zodoende een bestaande natuurwet omzeilen.

Bovendien zou daardoor een ziel die eenmaal op de aarde gefaald heeft door mijn tegenstanden opnieuw worden gebonden en haar wil verzwakt, want de weg naar Mij, de goddelijke Verlosser, zou haar door de wereld van satan versperd worden, want haar verlangen geldt zowel die wereld alsook de materie. Altijd is alleen de wil van het wezen beslissend, maar deze wil voelt niets voor een hernieuwde plaatsing op aarde als de ziel maar een glimp van inzicht bezit. Een nog geheel in het donker dwalende ziel wordt echter de hernieuwde plaatsing niet toegestaan, omdat mijn wijsheid het gevaar en het meestal vergeefse van een tweede gang over de aarde kent. En mijn liefde bevordert geen achteruitgang maar alleen een vooruitgang.

Mijn wet van eeuwigheid is opbouw en vooruitgang. Van mijn kant uit worden alleen mogelijkheden tot opwaartse ontwikkeling begunstigd, die weliswaar ook zonder succes kunnen blijven - maar dan wel vanwege de vrije wil van het wezen. Een achteruitgang wordt dus alleen veroorzaakt door zijn wil, nooit echter door mijn wil. Enkele gevallen van een weer terugkomen op de aarde hebben hun reden, hoewel men daarom niet aannemen mag dat iedere ziel willekeurig weer tot de aarde terug kan komen, als zij eenmaal deze weg heeft afgelegd - zonder of met weinig succes.

Maar dat de ziel altijd weer gepersonifieerd wordt staat vast, omdat zij haar opwaartse ontwikkeling in het rijk hierna voort moet zetten en dit steeds een haar toegewezen werkzaamheid vereist die zij uitvoert in een nieuwe belichaming op een van de ontelbare scheppingen - die voor het geestelijke dienen als plaats om uit te rijpen. Maar de werkzaamheid en de opdrachten zijn anders van aard dan op de aarde en voor u mensen ook niet begrijpelijk te maken. Steeds blijft het principe van verlossing en voltooiing - de dienende liefde.

Ontelbare mogelijkheden staan Mij ter beschikking om op de zielen die nog onrijp van de aarde heengegaan zijn gunstig in te werken. Het leven op deze aarde was een buitengewone mogelijkheid die succes beloofde; die niet te benutten kan echter nooit meer zodanig worden goedgeemaakt dat het wezen dit later kan evenaren door een willekeurig aantal malen weer op de aarde belichaamd te worden, om welke reden de leer van een herbelichaming dus misleidend is. En daarom mag niet uit enkele gerechtvaardigde bijzondere gevallen tot een herbelichaming van iedere ziel op deze aarde geconcludeerd worden, die veel eerder nadelig dan voordelig zou zijn voor de ziel.

De vrije wilsbeslissing van een ziel moet op aarde in een eenmalig leven worden genomen, met de hulp van de goddelijke Verlosser Jezus Christus. Wie Hem afwijst heeft voor zichzelf een buitengewone genadegave verspeeld en hij moet worstelen in het hiernamaals tot hij tot inzicht is gekomen, en daar nog aanspraak maakt op Zijn hulp.

Want de kruisdood van Jezus is van zulk een geweldige betekenis voor de verlossing van al het geestelijke, dat alleen al de wil van de mens om verlost te worden voldoende is. Dat echter een wil die faalt de gevolgen moet dragen: een ontzaglijk moeilijke ontwikkeling omhoog in het geestelijke rijk, of een wegzinken in de diepste diepte, dat weer een gang door de materiële schepping ten gevolge heeft. Dus een reïncarnatie die een zeer kwalijke zaak is, een eindeloos voortgaande smartelijke toestand van kwelling, tot het stadium als mens hem weer de vrije wil brengt en daarmee weer opnieuw de mogelijkheid wilsbeslissingen te nemen.

Geen wezen zal voor eeuwig verloren gaan, maar wanneer het tot zaligheid zal komen bepaalt de wil van de mens zelf. Maar de wet van de eeuwige ordening blijft bestaan, want mijn wijsheid en liefde, die eeuwig en onveranderlijk zijn, liggen er aan ten grondslag.

Amen

BD.6858

26 juni 1957

De aardse weg van de engelen

De weg over de aarde te mogen gaan is ook de wens van niet gevallen wezens, die wel in onvoorstelbare zaligheid leven maar toch nog niet tot de hoogste volmaaktheid konden komen, tot het kindschap Gods, waarvoor de gang over de aarde vereist is. De wens van deze wezens wordt ook vervuld en zij gaan nu door mateloos zware levensomstandigheden heen hun weg. Zij zullen meestal ook het laatste doel bereiken, ofschoon zij als mens niet weten waar zij vandaan komen.

Zij worden bovenmate vaak en zwaar beproefd en hun aardse leven is ook bijzonder zwaar en vol leed. Hun zielen zijn echter in toenemende mate tot liefde bereid omdat zij van boven komen. Daarom komen deze mensen zeer snel tot het inzicht in het doel van hun aardse leven, en zij streven dat doel vastberaden na, ondanks een uiterlijk zwaar lot, ondanks ziekte en noden van allerlei aard. Het kindschap Gods te bereiken is voor deze wezens uit het geestelijke rijk het allerhoogste doel, dat echter alleen door het overwinnen van de afgrond bereikt kan worden.

Daarom zullen voornamelijk in tijden van een geestelijk laag peil van de mensen zich zulke wezens juist laten belichamen, om licht in de wereld te brengen waar diepe duisternis heerst. Want waar een liefdevol mens op aarde werkzaam is zal steeds een zacht licht schijnen dat de zielen van de mensen weldadig beroert. En het lichtwezen neemt altijd zo'n zachte lichtschijn met zich mee naar de aarde, omdat de liefde in die ziel niet meer ontstoken hoeft te worden, maar reeds als vlammetje straalt bij het begin van haar aardse leven.

Maar zulke mensen zullen ook meer dan normaal vijandelijk bejegend worden en moeten zich daarom ook waarmaken, dus ook de wilsproef afleggen die voor elke gang over de aarde vereist is. Want op hen zal de tegenstander zijn krachten ook in bijzondere mate beproeven, omdat hij hen ten val hoopt te brengen wat hem eertijds niet gelukt is. Die mens is echter niet weerloos aan zijn macht overgeleverd, omdat zijn geestelijke vrienden hem terzijde staan en hem de kracht doen toekomen welke hij ook altijd van God zal afsmeaken. Want de verbinding met God geeft een ziel van boven nooit op, ofschoon zij volkomen vrij is in haar willen en handelen.

En in tijden van geestelijke vervlakking staan er steeds weer onder de mensen lichten en liefdeboden op, mensen die zich openlijk voor God uitspreken en voor Hem en Zijn rijk bezig zijn. Mensen die doordrongen zijn van Zijn geest en die de goddelijke Verlosser Jezus Christus met ijver en overtuiging verkondigen. Dezen zien hun levensopgave daarin, ook de medemensen naar het kruis te leiden"omdat zij de

betekenis van het kruisoffer beter begrijpen en ook op de hoogte zijn van het gevaar waarin de mensen zich bevinden. Want hun leven in de liefde schenkt hun dat inzicht - en daarom kunnen zij ook ijverige aanhangers van Jezus Christus zijn.

Juist in tijden van grote geestelijke nood komen deze helpers van boven naar de aarde, maar zonder iets te weten over hun afkomst. Want ook zij moeten de wilsproef afleggen. Zij moeten vaak de zwaarste gang over de aarde gaan ter wille van hun doel, en mogen daarom in geen geval door geestelijke zijde zo beïnvloed worden dat zij op een afgedwongen manier denken, spreken en handelen.

Maar zij kunnen steeds hulp verwachten als zij die nodig hebben, omdat zij steeds de weg tot God zullen nemen, van wie zij beseffen dat Hij hun Vader is en die zij met hun hele hart liefhebben. Daarom zijn hun harten voortdurend geopend voor de toevoer van kracht uit het geestelijke rijk en het bereiken van hun doel staat voor hen meestal wel vast en is dan alleen in gevaar, als zij als mens op aarde banden aanknopen die hen omlaag willen trekken.

Een val in de diepte behoeft die ziel niet te vrezen. Maar het gevaar bestaat dat zij niet de hoogste lichtgraad bereikt, ofschoon zij toch haar vorige zaligheid behouden zal. Alleen is zij nu niet meer het geschapen hemelse wezen dat niet anders kan dan volgens de goddelijke wil te denken, te willen en te handelen - maar ze is nu ook over de aarde gegaan en heeft ook haar vrije wil en de keuze ervan bewezen, zodat zij nu ook in de hoogste lichtsferen kan ingaan om onbeschrijflijk zalig te zijn.

Amen

BD.7049

26 februari 1958

Satanische werkzaamheid - Tegenwerking van belichaamde lichtwezens

De hel heeft haar poorten geopend en de bewoners van deze hel houden lelijk huis op de aarde, deels belichaamd als mens, deels geestelijk inwerkend op de gedachten van de mensen of ook zo, dat ze van dezen de eigen wil van de ziel verdringen en van hun lichaam bezit nemen. En daarom zal in de eindtijd ook de werkzaamheid van de satan duidelijk zichtbaar zijn, want de mensen zijn niet in staat hem veel weerstand te bieden omdat hun de kracht van de liefde ontbreekt waartegen hij machteloos is.

Maar van de kant van God wordt de mensen ook hulp verleend voor zover ze bereidwillig zijn deze aan te nemen. Ook van Zijn kant is 'n ongewone werkzaamheid te melden en in dezelfde mate waarin de krachten van de duistere werelden zich uiten en de mensen buitengewoon in het nauw brengen, zijn ook de krachten van het licht

aan het werk, die eveneens de mensen door middel van gedachten bijstaan, maar ook in vleeselijke belichamingen de mensen te hulp komen, die als mensen midden onder mensen vertoeven en hun dus de krachtstroom uit God brengen en bijgevolg als bemiddelaars in dienst zijn tussen God en de mensen, die hun hulp wil brengen in de strijd tegen de satan.

En zo zal het u ook begrijpelijk zijn dat deze lichtboden overal op de aarde zijn aan te treffen, maar dat ze niet als zodanig worden herkend door de mensen die tot aanhangers van de tegenstander moeten worden gerekend. Het is in de eindtijd bijna onmogelijk geworden dat God zich kan uiten door een mens wiens ziel de weg door de schepping is gegaan. Daarom zou een verbinding vanuit Hem met de mens nauwelijks mogelijk zijn, wanneer zielen van het licht zich niet zouden aanbieden de weg over de aarde te gaan om de mensen te helpen die nog niet helemaal in de macht van de tegenstander zijn.

Weliswaar zouden alle mensen zich moeten vormen tot opnamevat van de goddelijke geest om nu ook de stem van de Vader te vernemen; en dit zou ook mogelijk zijn wanneer de mensen een leven in liefde zouden leiden naar de wil van God. Maar ze zijn daar ver van verwijderd, de eigenliefde beheerst ze en daarom heeft de tegenstander van God macht over de mensen gekregen, die hij ook gebruikt tot hun verderf.

Maar er zijn ook veel zwakke, nog besluiteloze mensen die nog niet helemaal aan hem ten prooi zijn gevallen en ter wille van hen komen lichtwezens in groten getale naar de aarde en God zelf spreekt door deze lichtwezens zulke mensen aan. En dit is een ongelooflijke genade, het is in zekere zin een werkzaam zijn tegen de tegenstander, dat hem nog veel zielen kan ontrukken, die zich bij deze genade aansluiten en zich door God laten aanspreken. Maar ook zulke bewijzen van Gods genade zullen niet dwingend op de mensen inwerken, het zal ieder afzonderlijk vrijstaan of hij zich wil laten aanspreken of zijn oren en hart sluit wanneer een lichtdrager hem tegemoet treedt.

De aarde is vol van satanische geest, omdat de vorst van de hel zijn vazallen naar de aarde heeft gevoerd, die nu trachten hun slechte karakter op de mensen over te dragen. En het lukt hun in angstaanjagende mate. En zo staan deze geesten tegenover elkaar - of ze als mens zijn belichaamd of geestelijk op de mensen trachten in te werken.

Het lichtrijk en het rijk van de duisternis hebben zich naar de aarde begeven en de geestelijke strijd vindt op de aarde plaats, evenals in het geestelijke rijk. De wezens van het licht zullen strijden voor God en Zijn rijk met een wapen dat God zelf hun brengt: met de zuivere waarheid die overal naar toe licht kan uitstralen. En wie zich in deze lichtkring bevindt, zal ook kracht ontvangen om de duistere krachten weerstand te bieden. Maar dezen hebben als wapen de goederen van de wereld. En ze

zetten de mensen aan tot steeds grotere begeerte naar aardsmateriële waarden, tot zinnelijke lust, tot heerszucht, en ze verduisteren steeds meer de geest van diegenen die hun ten prooi vallen.

En zo strijdt het licht tegen de duisternis, het goede tegen het kwade, de waarheid tegen de leugen, de wezens die van boven komen tegen de bewoners van de hel, doch de eersten met de kracht uit God, terwijl de laatsten hun kracht van satan betrekken. Maar het is aan de mensen overgelaten wie de zege behaalt. Maar ze zijn niet hulpeloos aan de macht van de vijand van hun ziel overgeleverd, ze zullen steeds helpers aan hun zijde hebben, zodra maar de gedachte of de wil zich voordoet in hen, vrij te worden van kwade macht.

Hoe erg in de eindtijd ook het doen en laten en het woeden van de tegenstander van God is, geen mens hoeft voor hem te bezwijken, want de hulp van God is verzekerd voor ieder mens die niet ten prooi wil vallen aan de tegenstander. En daarom werkt God zelf door Zijn lichtwezens op de mensen in die zich in vrije wil bij Hem aansluiten, om de band tussen de duistere wereld en die vol van licht tot stand te brengen.

En daarom zullen er steeds vaker zulke lichtboden onder de mensen verschijnen, God zal steeds nadrukkelijker tot de mensen spreken en Zijn werkzaam zijn zal des te duidelijker zijn, hoe meer het woeden van de tegenstander van God herkenbaar wordt. Want de strijd tussen Hem en de tegenstander zal duren tot het einde, tot diens macht is gebroken, tot hij, samen met zijn aanhang, gekluisterd wordt en er een nieuwe vreedzame tijd aanbreekt, waarin hij de mensen niet meer in het nauw kan brengen en de geestelijke strijd voor een tijd lang beëindigd is.

En dan zal er vrede zijn op aarde en de mensen zullen in voortdurende verbinding staan met God, met de lichtwezens die onder hen vertoeven en hen voortaan zullen onderrichten, zoals het tevoren gebeurde, dat ze de stem van God rechtstreeks zullen vernemen en ze dus een gelukkig leven zullen leiden in het paradijs van de nieuwe aarde.

Amen

BD.7312

20 maart 1959

Over de herbelichaming

U allen moet weten dat u niet naar eigen believen de aardse weg als mens herhalen kunt, maar dat u wel een eenmalige gelegenheid moet benutten, wilt u niet eens door bitter berouw geplaagd worden dat u door eigen schuld onvoltooid het geestelijke rijk bent ingegaan.

De veronderstelling: zo vaak u wilt het aardse leven te kunnen herhalen tot u de graad van volmaaktheid bereikt heeft, laat u lauw worden in uw geestelijk streven en daarom is zo'n leer schadelijk voor het heil van uw ziel. Zij is een gevaar, want veel mensen zijn door die leer nalatig geworden in de arbeid voor hun ziel en zij hopen steeds, dat zij in een nieuw leven kunnen goed maken wat zij nu verzuimen.

Doch zo'n leer is een dwaling. U moet de genadegave van de belichaming als mens ten volle benutten. Want bent u eenmaal het rijk hierna ingegaan, dan is uw aardse ontwikkelingsgang afgesloten en iedere verdere ontwikkeling hangt nu af van uw instelling in het geestelijke rijk - en die kan heel anders zijn. U kunt met een goede wil, werkzame hulp van de lichtwezens en doeltreffende voorbede van mensen ook in het hiernamaals nog vooruitgang boeken en ook eenmaal tot zaligheid komen. Maar u moet daartoe heel wat meer kracht aanwenden dan op aarde.

U kunt echter ook wegzinken in de diepte, als u 'n verstokt hart heeft en in het geheel niet van goede wil bent. En in dat geval zou het waarlijk een niet goddelijke daad zijn u die belichaming op de aarde nogmaals toe te staan die nooit een geestelijke vooruitgang zou waarborgen, omdat altijd de vrije wil beslissend is en u de herinnering aan vroeger moet missen ter wille van die vrije wil. Bent u echter wel van goede wil dan kunt u ook in het geestelijke rijk deze rijpheid verkrijgen, waardoor u verzekerd bent van lichttoevoer en dus ook van een mate van zaligheid die voortdurend verhoogd kan worden. En dan heeft u geen verlangen meer het vleeselijk lichaam aan te nemen en een volgende belichaming op aarde door te maken. De enkele gevallen waarin dat voor kan komen hebben hun heel bijzondere redenen, maar zijn niet als norm aan te merken, zodat daarvan de leer van de reïncarnatie niet afgeleid kan worden.

Het is niet zo dat de mens de voltooiing op aarde niet zou kunnen bereiken want daar is Jezus Christus voor aan het kruis gestorven, zodat het mogelijk is dat een eenmalige gang als mens over de aarde hem de volkomen bevrijding uit de vorm kan opleveren. Het is enkel en alleen de wil van de mens die gefaald heeft waarvoor hij dan ook de gevolgen op zich moet nemen: een onzalige toestand in het geestelijke rijk, die hij echter naar eigen wens willekeurig kan afbreken en veranderen. Bovendien gaat volgens Gods wil alles opwaarts, alleen de wil van de mens kan teruguit gericht zijn. En dus zou dit het plan van de goddelijke ordening tegenspreken, wanneer door Zijn wil een wezen weer in een achter hem liggende vorm geplaatst zou worden die zichzelf niet goed benut heeft. Daarom kan gerust van een misbruik van een genadegeschenk gesproken worden, waarvoor hij zich nu ook moet verantwoorden en de gevolgen er van op zich nemen.

Een herbelichaming kan plaatsvinden in bijzondere gevallen, zo dat bijvoorbeeld lichtzielen zich op de aarde belichamen met het doel te helpen, en hierdoor hun grote liefde voor de noodlijdende mensheid tot uitdrukking brengen. Zij nemen dan

nogmaals de gang over de aarde als mens op zich om de medemensen te helpen in geestelijke nood.

En zo kan er dus met recht geloofd worden dat er mensen op de aarde vertoeven die van "boven" zijn neergedaald, maar het zelf echter niet weten. De medemensen kunnen het misschien wel vermoeden maar niet met zekerheid beweren. Nog veel minder echter zijn die beweringen geloofwaardig dat mensen zich meermalen op aarde bevinden, bij wie geen geestelijke missie te bemerken is.

De leer van de herbelichaming is een gevaar voor de mensen, want de enkele gevallen worden veralgemeend en de verantwoording van e mens wordt buiten beschouwing gelaten en wijkt voor de zorgeloosheid van hem die gelooft steeds weer te kunnen goedmaken wat hij verzuimde. Dit inzicht zal hem later in het geestelijke rijk zwaar belasten, want nooit is het de mens mogelijk in te halen wat hij door eigen schuld in zijn aardse leven heeft verzuimd.

Hij kan wel ook daar nog een zekere lichtgraad bereiken en die steeds meer verhogen, hij zal echter nooit de hoogte van het kindschap Gods kunnen bereiken, want dat te bereiken is alleen op aarde mogelijk. En hij is bovendien in groot gevaar in het hiernamaals nog weg te zinken in de diepte, als hij de gelegenheid niet aangrijpt en met behulp van de lichtwezens opwaarts streeft.

Amen

BD.7831

20 februari 1961

Over de belichaming der lichtwezens

U moet altijd Mij zelf vragen om de zuivere waarheid, dan zult u niet op dwaalwegen voortgaan. En wederom wijs Ik op het werken van mijn geest in u, opdat u geen gevaar loopt opvattingen als waarheid aan te nemen die niet Mij zelf als oorsprong hebben. En Ik maak u ook altijd weer opmerkzaam op de activiteiten van satan in de laatste tijd voor het einde, die strijd voert tegen de waarheid met alle middelen, die met list en bedrog de mensen probeert te vangen die zich niet nauw genoeg met Mij verbinden, zich reeds in dwaalleren lieten verstrikken en niet bereid zijn daarvan af te wijken. Maar Ik zal iedereen de waarheid laten toekomen die deze waarheid ook ernstig begeert.

Als in de laatste tijd voor het einde van "belichaming van lichtwezens" wordt gesproken, dan is daaraan een geestelijke missie verbonden. Want de geestelijke nood op aarde is groot en deze lichtwezens hebben zich bereid verklaard de mensen hulp te bieden. En van dit geestelijke, vol van licht, is waarlijk veel op aarde belichaamd, dat zonder herkend te worden door de medemensen zijn weg gaat en de taak vervult: de

mensen geestelijke waarden over te brengen of hen een leven in liefde voor te leven om tot zegen der medemensen werkzaam te zijn, dus hen te helpen op de juiste weg te geraken die tot Mij leidt. Maar voor het merendeel bestaat hun taak daarin, voor Mij in mijn wijngaard te werken en zodoende voor hun medemensen ware vertegenwoordigers van God te zijn. Leermeesters die Ik voor mijn dienst zelf opleid, die dus in mijn plaats spreken en mijn ware dienaren zijn. Zij hebben zich in het geestelijke rijk zelf aangeboden voor deze verlossingsarbeid en zijn door Mij ook aangenomen, waarvoor een belichaming in het vlees op deze aarde nodig was.

Maar dezen kennen hun herkomst niet. Ze kennen de opdracht niet die zij vrijwillig op zich hebben genomen, maar ze leiden een leven als van ieder mens op aarde. Alleen beweegt hun vrije wil hen tot hun levenswandel en tot hun arbeid in de wijngaard. Zij kennen ook hun verleden niet. En dat moet zo zijn, omdat alleen de volledig vrije wil de drijfveer moet zijn, onverschillig welke geestelijke missie zo'n mens vervult. Het zou voor u waarlijk niet tot zegen zijn op de hoogte te zijn van de eerdere belichaming van een mens, want uw denken zou verward raken omdat mijn tegenstander de zwakheden van de mensen kent en hij heel gemakkelijk een opening vindt om binnen te sluipen waar hij maar een vonkje hoogmoed ontdekt. Van Mij uit is dus zo'n belichaamd lichtwezen geen kennis gegeven over zijn herkomst.

Toch zijn er mensen die dit willen weten en ze vragen niet naar de oorsprong van zulke kennis. Maar nooit zal mijn geest hen zulk een weten geopenbaard hebben, veel eerder zijn onrijpe geesten aan het werk geweest om dwaling te verspreiden en mensen als belichaamde lichtwezens voor te stellen terwijl er in werkelijkheid geen geestelijke taak te ontdekken valt, die overigens niet op leugens en verkeerde veronderstellingen gebaseerd zou zijn. De lichtwezens werken in het verborgene, of zij treden met hun werkzaamheden zo duidelijk op de voorgrond dat er ook duidelijk een missie vanuit mijn opdracht te herkennen is.

Maar zij zullen alles wat niet volgens de waarheid is afwijzen en zij zullen ook onzuivere mededelingen uit het geestelijke rijk als leugen en bedrog herkennen en veroordelen. Want zij leven in de waarheid en strijden voor de waarheid, echter niet voor valse leerstellingen die van hem uitgaan die mijn tegenstander is. En Ik kan u mensen alleen maar waarschuwen voor zijn activiteiten in de laatste tijd voor het einde, want hij zal alles doen om mijn zuivere waarheid te ontcrachten. En hij zal steeds weerklank vinden bij hen die het buitengewone zoeken en zich niet tevreden stellen met de zuivere waarheid die Ik hen doe toekomen. Ik zal u echter steeds weer opheldering verschaffen zodra u deze ernstig begeert.

Amen

BD.8180

17 mei 1962

Over de leer van de herbelichaming

Door de stem van de geest kan Ik mijzelf aan u openbaren, als u oprecht begeert door Mij onderwezen te worden. Ik wil alleen dat u in de waarheid leeft, dat uw gedachten geen verkeerde wegen gaan, dat u nog door valse leringen beïnvloed wordt door hem die de waarheid wil ondermijnen. Want de waarheid verspreidt een licht waardoor hijzelf en zijn activiteiten wordt belicht.

Daarom moet u geloven wat Ik u verkondig door de geest. Het moet voor u toch begrijpelijk zijn dat mijn tegenstander alles zal doen om u in geestelijke duisternis te houden, waarin hij ook een onbeperkte macht over u heeft, want zodra u in de waarheid leeft bent u voor hem verloren. Hij zal dus altijd uw denken verkeerd richten en elke verkeerde gedachte heeft duizend andere verkeerde gedachten ten gevolge. En zo zorgt hij er voor dat ook de zin en het doel van uw aards bestaan voor u verborgen blijft en dat u voor uzelf een heel vals beeld maakt van uw aardse opdracht, en hij probeert te bereiken dat u zich niet interesseert voor welk geestelijk streven dan ook. Hij probeert in u de liefde tot de wereld aan te wakkeren en hij zal u daarom steeds een herhaling van uw leven op aarde als begerenswaardig voorstellen, en u ook "bewijzen" ervan geven. Want uw streven naar volmaaktheid wordt dan verzwakt, zodra u gelooft steeds weer deze aarde te mogen betreden als u de volmaaktheid nog niet bereikt heeft.

Deze voorstelling van de kant van mijn tegenstander is een van zijn geliefdste middelen. Juist daarom heeft de leer van de reïncarnatie heel veel bijval gevonden en is ze heel moeilijk uit te roeien. Want mijn tegenstander gaat heel listig te werk om de geloofwaardigheid van deze leer te bevestigen, ofschoon geen mens voor zijn list behoeft te zwichten. Want zodra de mens een ernstig verlangen naar de waarheid heeft en zich tot mijzelf wendt, zal hij ook de onzinnigheid inzien van datgene wat hij door hem voorgeschoteld krijgt - en hij zal ook duidelijk de waarheid in het hart voelen. Hij zal weerstand in zich voelen tegen dat wat van mijn tegenstander afkomstig is, want zijn ernstig verlangen naar de waarheid waarborgt hem deze ook.

Maar veel mensen zijn onderhevig aan zijn invloed op dit gebied omdat zij het zelf willen dat ze weer naar de aarde terug keren, omdat de liefde tot de wereld in hen nog zo groot is, en voor hen is de gedachte troostvol het aardse leven opnieuw te kunnen leiden. Maar steeds weer moet u gezegd worden dat u op een dwaalspoor geleid wordt als u in een herbelichaming gelooft, al zijn er ook enkele gevallen, vanwege een speciale reden, die echter niet veralgemeend mogen worden. Want in mijn heilsplan

van eeuwigheid zijn waarlijk alle mogelijkheden gegeven, die uw voltooiing tijdens het aardse leven waarborgen. Iedere zwakheid kunt uzelf uit de weg ruimen omdat Ik daarvoor voor u aan het kruis gestorven ben, zodat Ik voor u de wilskracht verworven heb en u Mij te allen tijde kunt aanroepen in Jezus, de Verlosser van zonde en dood en u dan ook die graad op aarde bereikt die u het ingaan in het lichtrijk verzekert, waar u stijgen kunt tot eindeloze hoogten, omdat er dan geen beperking meer voor u is. Benut u echter uw aardse leven niet, zodat u onverlost het hiernamaals ingaat, dan zou ook een herhaalde belichaming op de aarde u van geen nut zijn. Want u behoudt uw vrije wil, terwijl de herinnering aan vroeger u wordt weggenomen en u loopt dan een veel groter gevaar weg te zinken in de diepte, wat door Mij echter nooit bevorderd wordt maar steeds verhinderd.

En kan er nu al op aarde voor u een licht worden ontstoken, zodat u de kennis is ontsloten van uw vroegere afval van Mij en van mijn plan u terug te voeren, dan ziet u ook duidelijk de weg voor u die u af moet leggen om u te voltooien. Dan ziet u ook in dat die leringen valse dwaalleren zijn die u een volgende gang over de aarde in het vooruitzicht stellen. Want die spreken dan mijn heilsplan van eeuwigheid tegen, dat in alle wijsheid en liefde door Mij gegrondvest werd om voor u de bevrijding uit de vorm mogelijk te maken, waartoe uw vrije wil vereist is. En opdat uw vrije wil juist beslist, laat Ik u steeds weer de waarheid door mijzelf toekomen als u hierom vraagt, als u zelf in de waarheid wenst te leven. Maar u zult begrijpen dat mijn tegenstander alle macht gebruikt die u hem verleent, en dat hij u dwaalleren voor zal zetten zolang u niet door een ernstig verlangen naar de waarheid zijn werkzaamheid afwijst. Want nooit zal hij zijn dwalingen vol kunnen houden waar Ikzelf als de eeuwige Waarheid als bescherming tegen dwaling wordt aangeroepen. Want dan is hij volkomen machteloos omdat het licht dat van mijzelf uitstraalt, hem ontmaskert en daarom zal hij steeds dat licht ontvluchten.

Amen

BD.8207

5 juli 1962

Op de aarde belichaamde lichtwezens - Activiteiten van de tegenstander onder een dekmantel

Ook de lichtwezens die zich in de laatste tijd vóór het einde op aarde belichamen, zijn alleen volgens mijn wil werkzaam zodra zij in een innige verbinding met Mij hun aardse leven leiden en er dus van hun kant uit geen weerstand tegen Mij aanwezig is, dat wil zeggen: dat zij zich bewust onder mijn wil stellen, waartoe echter een verbinding met Mij vereist is die zij in vrije wil tot stand moeten brengen.

Er is dus geen lichtwezen op de aarde als mens belichaamd ten behoeve van een zending, die tot deze missie door Mij daartoe gedwongen wordt, maar de liefde in hem moet de reden zijn zich geheel aan Mij over te geven en dan zal deze zijn missie ook waarlijk naar mijn wil uitvoeren. En u mensen mag gerust geloven dat zij dan ook zo bezig zijn dat het u ten zegen strekt, maar steeds als mens die zijn afkomst niet kent. Want deze kennis zou geen zegen opleveren, noch voor het lichtwezen als mens, noch voor de mensheid die hij te hulp wil komen.

Ze staan wel in het nauwste contact met Mij en vervullen hun aardse opdracht met vreugde en overgave. Maar deze wezens die Mij nu op aarde helpen, zijn niet als robots die van Mij moeten getuigen. Nee, in geheel vrije wil zal zo'n mens, het belichaamde lichtwezen, mijn geest in zich laten werken. Hij zal de waarheid verkondigen omdat zijn geestvonk zich verbindt met de Vadergeest van eeuwigheid en hij nu dus in mijn opdracht spreekt, dat wil zeggen: de medemensen op de hoogte brengt van het geestelijke woord dat hij voortdurend van Mij ontvangt.

Maar laat u niet misleiden door valse profeten, want mijn tegenstander zal zich ook uitgeven als vertegenwoordiger van Christus om de mensen op een dwaalspoor te brengen - in het bijzonder in de tijd van het einde. Hij zal zich achter een dekmantel verbergen en er ook niet voor terugschrikken goddelijke woorden te gebruiken die hij kent, en op zijn manier probeert uit te leggen. Laat u niet misleiden door valse christussen en profeten, want mijn tegenstander zoekt voor zich een dekmantel om toegang te verkrijgen bij die mensen die Mij toebehoren en serieus naar Mij streven. En hij heeft daar vaak groot succes mee en bedient zich vaak van mijn naam, omdat de wil van de mens hem dit zelf toestaat. De lichtgelovige mediamiek aangelegde mens neemt alles voor waarheid aan wat mijn tegenstander hem, als zogenaamd van Mij, vertelt. U moet dus onderscheid maken tussen het werken van de geest in de mens en wat men mediamieke ontvangt, waarbij de eigen wil uitgeschakeld wordt en de activiteit van mijn tegenstander daardoor mogelijkheden wordt geboden, die hij ook waarlijk goed gebruikt.

Wie echter reeds het licht van het inzicht in zich heeft ontstoken, die zal ook zijn schandelijke doen en laten doorzien en zich niet laten misleiden. Want wie in de waarheid wenst te leven zal Ik ook de waarheid doen toekomen, en Ik geef hem ook de bekwaamheid om mijn tot de aarde gezonden woord te beoordelen en als van Mij uitgaand te herkennen. Hij zal mijn tegenstander geen geloof schenken, al gaat hij nog zo listig te werk om de mensheid te misleiden. Want het denken van de mens wordt goed geleid en er wordt hem opheldering gegeven, zodra hij maar oprecht naar de waarheid verlangt.

Amen

BD.8245

19 augustus 1962

Belichaming van veel lichtwezens in de eindtijd

Dat er in de eindtijd heel veel lichtwezens op aarde zijn belichaamd, is noodzakelijk geworden, omdat de mensen slechts heel weinig liefde aan de dag leggen en daarom ook de duisternis van geest is toegenomen. En nu moet de mensen licht worden gebracht. Van zichzelf uit ontsteken ze in zich zelf de vlam niet die hun het noodzakelijke licht zou geven, dus moet er een licht van buitenaf naar hen worden gebracht, dat wil zeggen: ze moeten worden onderricht door medemensen die echter zelf wetend zijn, dat wil zeggen: een licht bezitten.

De belichaamde lichtwezens zullen, door een levenswandel in liefde, als mens wetend worden, want bij het begin van hun belichaming is hun ook het weten vreemd, omdat ze, net als ieder ander mens, zichzelf tot lichtdragers moeten vormen, maar dit hun makkelijk lukt, omdat ze bereid zijn liefde te geven en de liefde het licht is dat hen van binnenuit verlicht.

Dus via dezen leid Ik mijn woord naar de aarde, Ik schenk de mensen een licht dat ze vertrouwd worden gemaakt met een weten over hun oertoestand, hun afval en hun taak in hun bestaan als mens. Ze zijn dus niet zonder een dergelijk weten, ofschoon ze zonder liefde voortgaan, maar er wordt hun opheldering verschaft en ze moeten alleen van goede wil zijn om nu ook de ophelderingen aan te nemen en overeenkomstig daarmee hun levenswandel te leiden. En juist die lichtdragers, die belichaamde lichtwezens, worden zelden aangehoord omdat er door hen een leven in liefde wordt gepredikt en gevraagd, maar de medemensen deze eis niet willen vervullen.

En zo zal er nog erg geworsteld worden van de kant van de wereld vol van licht, om de zielen van de mensen die ogen en oren sluiten en eerder luisteren naar de stem van de wereld.

Zo zullen er duidelijk twee richtingen te zien zijn: in diepe geestelijke duisternis zullen de mensen voortgaan die elk licht afwijzen en - mensen licht uitstralen op hun medemensen en ze zullen een levenswandel leiden in overeenstemming met mijn geboden en daar zal ook het licht toenemen, de mensen zullen over een weten beschikken dat hen gelukkig maakt, omdat ze nu het doel van hun leven inzien.

De mensen hebben ondersteuning nodig, want zelf doen ze niets meer om de weg uit de geestelijke duisternis te vinden. Hun wil is zwak, omdat die gebonden is door de tegenstander van God, zolang de mens geheel zonder liefde leeft, want zolang is hij nog een deel van diegene die hem in de duisternis heeft getrokken. En daarom moet

er aan de mens steeds weer worden verkondigd, dat hij zich moet oefenen in de liefde, en van de kant van de lichtwereld zal hem steeds bijstand worden verleend, opdat het in hemzelf licht wordt en hij nu inziet waarom hij over de aarde gaat.

En daarom spreekt God de mensen door tussenpersonen aan, door lichtwezens die zich op aarde hebben belichaamd en die dus vanuit zichzelf de wil opbrengen zich in nauwe verbinding te stellen met hun God en Schepper van eeuwigheid - die hun medemensen verlossing willen brengen en hun hemelse Vader zijn kinderen terug zouden willen brengen, wanneer ze zich niet tegen hun inspanningen verzetten, wanneer ze het licht aannemen, wanneer ze het eeuwige Licht door zich heen laten stralen, wat steeds gebeurt, wanneer de mensen gewillig zijn het woord Gods aan te horen en er ook naar te leven.

Dan zal de duisternis worden doorbroken en de mensen zullen wetend worden en tot inzicht komen dat zij een Vader hebben, die hen wil helpen naar zich terug te keren en hun daarom Zijn boden zendt, dat zij het licht uitstralen dat hun van God zelf uit wordt toegestuurd. En er zal nog geworsteld worden om alle zielen die in het geestelijk duister voortgaan, want de mensen moeten gered worden nog voor het einde, opdat ze het smartelijk lot ontgaan, opnieuw te worden gekluisterd in de scheppingen van de nieuwe aarde.

Amen

BD.8291

4 oktober 1962

Herbelichaming of bezetenheid?

U mag geen enkel geval van bezetenheid als een reïncarnatie van de ziel aanzien, als een terugplaatsen uit het rijk hierna naar de aarde met als doel een hernieuwde gang over de aarde als mens. Nog steeds houden zich onrijpe geesten in de nabijheid op van de aarde, zielen, die reeds de weg door het vlees gegaan zijn en in diepste geestelijke duisternis gestorven zijn. Het lichtrijk is voor hen nog gesloten en zij razen dus uit in het rijk van de laagste geesten dat overal is waar dezen zich ophouden. Zij kunnen zich niet losmaken van de plaatsen waar zij werkzaam waren op de aarde. Zij vallen de mensen lastig op velerlei manieren, voornamelijk door te trachten hun gedachten, hun boze neigingen en hun hartstochten over te brengen op mensen die een gesteltnis hebben die op hun eigen karakter lijkt. Want die mensen zijn gemakkelijk te beïnvloeden en vervullen gewillig hun verlangens - terwijl ze doen waartoe zij door die geesten worden aangespoord. En deze invloed is zeer vaak te constateren als de mensen zich niet bewust vrijmaken, hun lusten niet bestrijden en Mij niet om hulp bidden. Zijn ze echter ongelovig, dan hebben deze geestelijke krachten vrij spel en

zullen zich steeds meer uitleven en de mensen tot goddeloze handelingen drijven - wat in de laatste tijd voor het einde bijzonder op de voorgrond zal treden.

Maar steeds is dit slechts een beïnvloeden door middel van gedachten - het zijn geen gevallen van bezetenheid. Ook de gevallen dat mensen volledig beheerst worden zullen in de eindtijd heel duidelijk naar voren komen, zodat het voor hun medemensen onbegrijpelijk is wat een mens aan boosheid en misdaden van allerlei aarde kan volbrengen. Deze mensen kunnen innerlijk niet de nodige kracht tot weerstand opbrengen, want zij hebben een totaal verzwakte wil en dan lukt het de boze geesten geheel bezit te nemen van het lichaam om zich in dat lichaam uit te leven, alle slechte eigenschappen brengen zij op hen over en laten hen handelingen uit voeren die zij zelf als mens gedaan hebben. Het lukt hun de ziel van de mens te verdringen en hun eigen wil te laten overheersen.

De boze geest neemt onrechtmatig een menselijk lichaam in bezit waaruit hij echter ook altijd weer kan worden verdreven als het de ziel zelf, of een mens uit haar omgeving, gelukt zich innig aan Mij over te geven en Mij om hulp te bidden. Want dan kan en zal Ik die boze geest gebieden dat lichamelijk omhulsel te verlaten. Maar het ongeloof en de liefdeloosheid van de mensen verhinderen Mij vaak om in te grijpen.

En zo'n inbezitneming is ook vaak door Mij toegelaten tot loutering van de betrokken ziel zelf en ook van haar omgeving, zoals het ook mogelijk is dat de kwade geest als hij uitgeraasd is zich bezint en zich verbetert, als hij de verschrikkelijke uitwerkingen van zijn boze wil inziet.

Want soms wordt van de mens voor zijn onmenselijke daden rekenschap gevraagd, en moet hij een lange lijdensweg door maken. En dan wordt de boze geest iedere verdere mogelijkheid ontnomen de mens aan te sporen tot daden die hijzelf zou doen, wanneer hij nog als mens op de aarde zou leven. Dan verlaat hij uit zich zelf het lichaam en de eigenlijke ziel neemt nu ook de staat van lijden gewillig op zich. Maar ofschoon zij vrij is van alle schuld, draagt zij toch tot loutering de straf. Zij kan daardoor eerder uitrijpen dan in een leven van onverschilligheid zonder een bijzondere schuld.

En dit onderscheid moet u altijd maken, dat gevallen van bezetenheid geen herbelichamingen van vijandige zielen zijn. U moet weten dat in de eindtijd de hel alles uitgebraakt heeft en de vorst der duisternis zijn aanhang aanspoort tot het uiterste te gaan.

U moet weten dat ook deze boze geesten zich nog kunnen redden van het lot van een hernieuwde kluistering, als zij dat zelf maar willen. Want spoedig komt de dag van vereffening en ieder wezen moet dan rekenschap geven hoe het de tijd benut heeft,

die hem ten behoeve van zijn vrijwording uit de macht van mijn tegenstander is toegestaan.

Amen

BD.8495

13 mei 1963

Opheldering over herbelichaming - Jezus en verlossing

Een terugkeer naar de aarde met het doel te boeten voor de zondenschuld, is een volkomen onjuiste redenering, ofschoon de wet van de goddelijke gerechtigheid een vereffenen van alle schuld vereist. Er staan Mij daartoe echter vele mogelijkheden ter beschikking, zodat eens ook zeker alle schuld gedelgd zal zijn. Het wezen kan dan weer opgenomen worden in het rijk van licht en zaligheid dat voor hem door eigen schuld gesloten is. Het rijk hierna waarin de ziel na de dood van het lichaam binnengaat, beantwoordt aan haar staat van rijpheid, zodat zij zich zowel in de diepste duisternis alsook in het helderste licht kan bevinden en haar lot navenant nu ook smartelijk of heerlijk kan zijn.

En zowel de kwellingen als ook de heerlijkheden zijn onnoemelijk en kunnen u mensen ook niet beschreven worden. En zo kunnen ook de kwellingen - dus het lot van de niet verlost, zondige zielen - ontzettend zijn en de ziel lijdt dus voor haar schuld of omwille van haar schuld onvoorstelbaar, dus verzoent zij ook door dit lijden veel van haar schuld. Ook kan haar smartelijke toestand nog wel eeuwig lange tijden duren als zij onverbeterlijk is en de raadgevingen van haar geestelijke leiders niet aanneemt die haar uit deze ellende willen bevrijden. Want zij kan het lichtrijk niet binnengaan voordat zij haar schuld gedelgd heeft, voor zover het gaat om zonden die zij op aarde begaan heeft.

Omdat echter de oerschuld van haar vroegere afval van God veel groter is en deze schuld nooit door de ziel zelf gedelgd kan worden, moet de mens op aarde, of zijn ziel in het hiernamaals, onherroepelijk de weg naar Jezus Christus gaan. Want Hij alleen kan haar vrij maken van deze schuld - waarvoor Hij aan het kruis gestorven is. Zonder Jezus Christus komt de ziel nooit los van haar schuld, al smacht zij nog tijden lang in de duisternis in het hiernamaals. Ze moet dus Jezus aanroepen om erbarmen, om vergeving van haar schuld. En haar geestelijke helpers zullen steeds weer proberen haar er toe te bewegen dat zij verlossing zoekt bij Hem Die voor deze schuld Zijn leven heeft gegeven.

En geeft de ziel zich nu geheel aan Hem over, dan zal zowel de oerschuld als ook de schuld die zij op aarde op zich heeft geladen gedelgd zijn. Dan zal zij vrij zijn van alle schuld en omwille van het bloed van Jezus worden opgenomen in het rijk van licht en

zaligheid. Is de ziel echter zo verstokt dat zij zich niet tot Hem wil keren, ondanks alle beeldvormingen van de lichtwezens die haar willen helpen, dan zinkt zij steeds dieper weg. Haar kwellingen zijn onbeschrijfelijk en als het haar niet gelukt uit de hel omhoog te klimmen, wat ook dan nog mogelijk is met de hulp van de lichtwezens, dan moet zij weer de gang door de scheppingswerken gaan om eens toch het uiteindelijke doel te bereiken. Maar deze terugkeer naar de aarde is geen herbelichaming van de ziel zoals u mensen het zich voorstelt en ze is ook zeker alles behalve wenselijk. Want het is voor de in partikeltjes ontbonden ziel weer een eindeloos durende toestand van ellende, tot zij weer het stadium van mens bereikt.

Dit ene moet u mensen steeds weer gezegd worden, dat u nooit van uw schuld vrij komt zonder Jezus Christus. Daarom is het verlossingswerk van Jezus zo belangrijk, want Hij alleen is de deur tot het lichtrijk. Want al doet u door grote kwellingen in het hiernamaals ook boete voor de zonden die u op aarde op u hebt geladen, u zult toch niet het lichtrijk binnen kunnen gaan als u niet door Jezus Christus van uw oerschuld verlost bent. En evenzo zou ook een herhaald leven op de aarde voor u van geen nut zijn, doordat u weer nieuwe schuld toevoegt, terwijl u eerst Jezus moet vinden Die u echter ook in het hiernamaals zult kunnen vinden. Dus is het om die reden niet nodig naar de aarde terug te keren. Steeds weer maak Ik u mensen op deze dwaalleer opmerkzaam, omdat u door deze dwaalleer ook het verlossingswerk van Jezus onderschat. Omdat u door deze dwaalleer uw medemensen wilt laten geloven dat u zelf in staat bent uw schuld af te lossen. En daarom gaat u voorbij aan Jezus, zonder Wie u nooit vrij zult kunnen worden van uw oerschuld. Oerschuld die door ook nog zo grote kwellingen op aarde of in het hiernamaals nimmer teniet kan worden gedaan.

Laat u toch overtuigen van het belang dat u de "weg tot het kruis" moet nemen. Bedrieg uzelf niet met valse verwachtingen, waardoor u uw niet verlost toestand alleen maar verlengt en eindeloos lange tijd in de duisternis smacht. Want Hij alleen is het Licht dat op de aarde neerdaalde, dat u redding heeft gebracht van zonde en dood, als u maar vrijwillig Hem om vergeving van uw schuld vraagt. Als u er maar niet op vertrouwt, uzelf in een volgend leven van uw schuld te kunnen bevrijden en door zo'n geloof uw toestand van duisternis en ellende steeds alleen maar verlengt. Want zonder Jezus Christus en Zijn verlossingswerk zult u voor eeuwig niet tot het licht komen, tot vrijheid en gelukzaligheid. Zonder Jezus Christus kunt u niet vrij worden van uw schuld.

Amen

BD.8664

5 november 1963

Hulpvaardigheid van de belichaamde lichtwezens

U kunt het gerust geloven dat het slecht met de mensen gesteld zou zijn in de laatste tijd voor het einde, als Ik niet steeds weer lichtboden naar de aarde zou zenden, die hen rechtstreeks vanuit Mij licht en kracht brengen. Die er zo toe bijdragen dat tenminste die mensen nog gered worden, die nog niet geheel aan mijn tegenstander ten prooi zijn gevallen. Deze lichtboden strijden dus tegen de vorst der duisternis, doordat zij de dwaling onthullen waarin de mensen verkeren, doordat ze hun dus het licht der waarheid brengen en zodoende ook de weg verlichten die naar Mij voert, terug in hun vaderhuis.

Er moeten in deze tijd sterke positieve krachten aan het werk zijn, want de macht van de tegenstander is groot omdat de mensen zelf hem die macht geven door hun verkeerde houding tegenover Mij, hun God en Schepper van eeuwigheid. Zij vertoeven in zijn rijk en leven gedurig verder in de duisternis van geest. Mijn rijk is echter het rijk van licht en zaligheid, en vanuit dit rijk bieden zich Mij wezens vol van licht aan die tot helpen bereid zijn. Die gedreven door hun liefde tot de ongelukkigen, naar de aarde willen komen om hen te helpen opdat zij toch nog vóór het einde de weg terug opgaan.

En omdat alleen de liefde hen aanzet tot dit reddingswerk, neem Ik het ook aan en schakel ze daar in waar uitzicht op succes bestaat, waar zij dan in liefde werken zowel aards alsook geestelijk. Zij leven dan als mens te midden van mensen en moeten zich dus ook aan de mensen aanpassen, ofschoon hun zielen reeds voltooid zijn. Ze onderscheiden zich daarom niet abnormaal van anderen, maar leven op dezelfde manier vaak in armelijke omstandigheden. Toch behoeven zij nooit armoede te lijden omdat zij op aarde werken als mijn knechten, en Ik als een goede Huisvader iedere wereldlijke zorg van hen op me neem.

Toch treden zij niet opvallend op de voorgrond in hun omgeving, maar voor ieder gelovig mens zijn ze te herkennen aan hun buitengewone missie. Zij dienen Mij als dragers van het licht, als dragers van de waarheid, die zij direct van Mij ontvangen en verder aan hun medemensen doorgeven.

Want alleen de zuivere waarheid kan de mensen die nog in geestelijke duisternis leven en in het allergrootste gevaar zijn verloren te gaan, nog redding brengen. Want u mensen kunt niet begrijpen aan welk gevaar de mensheid in deze laatste tijd voor het einde is blootgesteld. En dat is ook de reden waarom Ik lichtboden naar de aarde zend die als mens nu nog doen wat hun mogelijk is, die in mijn plaats arbeiden op de aarde opdat de mensen geen dwang tot geloven wordt opgelegd.

Deze lichtdragers zullen zelf wel vermoeden vanwaar zij komen, zodra zij als mens openbaringen van Mij ontvangen om hun missie te kunnen uitvoeren. Want zij zullen spoedig het lage geestelijke peil van de medemensen beseffen en de grote hopeloosheid dat ze ooit tot het licht van de waarheid komen, als hun niet op

buitengewone wijze hulp wordt gebracht. En omdat zijzelf door Mij vertrouwd worden gemaakt met de kennis over de gehele samenhang doordat Ik hen mijn woord doe toekomen, zo weten zij ook dat zijzelf uit een andere sfeer komen om een missie te vervullen.

Toch houd Ik het voor hen verborgen vanwaar zij komen tot zij een bepaalde graad van rijpheid hebben verkregen, die echter ook pas kort vóór het einde van hun lichamelijk leven bereikt wordt. Want het is onbelangrijk voor de missie van de mens welke geest in hem belichaamd werd, omdat al de lichtwezens die tot redding van de mensen zich voor deze gang over de aarde aanbieden liefdegeesten zijn die Mij na aan het hart liggen, en mijn liefde tot al mijn schepselen zo eindeloos diep is dat Ik van mijn kant uit geen indeling in groepen voor ogen heb, zoals een beperkt denken altijd zou doen.

Bij u mensen is echter deze wens te bemerken over uw vorig leven iets te weten te komen, en dan kan uw liefde tot Mij soms aanleiding zijn u kleine toelichtingen te geven, aangenomen dat u ze op de juiste wijze uitlegt. Want in mijn rijk zijn eindeloos veel wezens, die in dezelfde graad van liefde staan, die, ofschoon elk wezen ik-bewust is, weer aan de gesteldheid van een grote oergeest beantwoorden, juist door hun overgrote liefde.

En dezen omvat Ik ook weer met mijn liefde en ben bij hen ook op aarde aanwezig om hen bij te staan in hun missie, want die is dringend nodig omdat de mensen op zo'n laag geestelijk niveau zijn aangeland dat alleen de zuivere waarheid hen weer omhoog kan voeren, die u, mijn boden, rechtstreeks van Mij aannemen en door moet geven, opdat de dwaling wordt ingezien op aarde, opdat Ikzelf herkend wordt door de mensen in mijn gehele Wezen. Juist dit inzicht probeert mijn tegenstander steeds tegen te gaan om de mensen te verhinderen de weg tot Mij te zoeken en te vinden.

Want wie Mij herkent in mijn eindeloze liefde, onovertroffen wijsheid en overgrote macht, die zal ook naar Mij streven en hij zal ook gered zijn van een herhaalde val in de diepte.

Amen

BD.8844

22 augustus 1964

Vragen over Rassen - De leren van de herbelichaming

Deze vragen zijn niet zo gemakkelijk te beantwoorden, omdat u alles vanuit het gezichtspunt bekijkt dat u mensen zich alleen in het aardse leven positief ontwikkelt. Steeds wordt u gezegd, dat dit aardse leven de enige weg is om het kinschap Gods te bereiken en dat u dit met goede wil ook bereiken kunt. Toch is dat alleen maar voor

heel weinig mensen mogelijk, en in het bijzonder in de tijd van het einde - waarin de liefde geheel bekoeld is.

U denkt er echter niet aan dat de ontwikkeling in het rijk hierna verder gaat. Dat Ik veel schoolgebouwen heb, waarin, weer met een goede wil, kan worden voortgezet wat op deze aarde verzuimd werd, ofschoon het doel het kindschap van God niet meer bereikt kan worden. Waarin echter ook het wezen weer kan wegzinken in de diepte, en dat dan mijn erbarmende liefde, die om uw voorbede vraagt, de wezens te hulp komt.

U moet steeds met eeuwig lange tijden rekenen, zodra een verlossing door Jezus Christus niet heeft plaats gevonden. Maar voor Mij zijn duizend jaren als één dag. En als u nu de vraag stelt of er een mogelijkheid tot vereffening is voor diegene die door mijn wil als "kleurling" belichaamd is, dan stel Ik u de tegenvraag: Weet u dan of een blanke zijn belichaming niet misbruikt en tegen God in handelt? Welk nut heeft het wanneer hij in kennis ver boven de eerstgenoemde staat, als hij totaal ongelovig is en zonder liefde zijn leven doorbrengt. Terwijl daarentegen de inborst van de eerste goed kan zijn en hij dus ver boven de ander staat.

Het grootste euvel dat een mens eigen kan zijn is de ongelovigheid, want dan bevindt hij zich nog in de macht van diegene die hem naar beneden trekt. Zulke mensen zijn ook niet in één aardeperiode te verlossen. Zij keren echter niet als mens weer naar de aarde terug, maar ze worden weer in de materie gekluisterd evenals zij die zich in het hiernamaals bevinden, die in de diepte zijn weggezonden en bij wie het verlossingswerk geen resultaat had. In zo'n geval is één verlossingsperiode niet voldoende. Zoals ook de zogenaamde halfwilde mensenrassen hun eerste belichaming op deze aarde beleven die evenzo als zij in het hiernamaals hun opwaartse ontwikkeling niet nastreven, wegzinken en weer opnieuw gekluisterd worden.

Deze kluistering vindt dus steeds plaats bij de omvorming van de aarde met als doel de goddelijke ordening weer te herstellen. Maar toch is dit geen herbelichaming zoals u mensen zich deze voorstelt, namelijk dat u deze herbelichaming naar believen wenst, en dat deze wens dan ook in vervulling gaat. U stelt zich alles begrensd voor, zowel met het oog op de tijd alsook op het gebied waarheen u verplaatst wordt. U rekent niet met eeuwigheidsbegrippen, die evenwel voor u mensen belangrijk zijn. En voor zo'n eeuwigheidsbegrip staat u als het omvormingswerk van de aarde plaats vindt, want dan zullen alle mensen de weg van ontwikkeling van voren af aan moeten beginnen. Maar niet zo als u het wenst, dat u ter vervolmaking weer op de aarde terug keert. Het volmaakt worden is op deze aarde mogelijk, maar het vraagt uw volledige wil en uw gehele inzet. Dat dit doel echter niet meer wordt nagestreefd daarvoor geven de mensen u zelf de verklaring, want zij zijn liefdeloos en geheel zonder geloof. Waar echter Jezus Christus serieus wordt aangeropen in geest en waarheid en waar Hij nog

als Verlosser wordt gezien en erkend, daar is ook liefde. En de liefde garandeert ook dat de mens volmaakt wordt zoals zijn Vader in de hemel volmaakt is.

Een nog niet tot rijpheid gekomen ziel wordt in het hiernamaals door talloze helpers bijgestaan, die haar zeker omhoog leiden. Is zij echter onwillig, dan zinkt zij weg in de diepte maar kan ook daar nog verlossing vinden. Zijn echter alle bemoeiingen van de lichtwereld tevergeefs, dan wordt zij aan het eind weer opnieuw gekluisterd.

Als u dus weet dat de mate van liefde beslissend is voor de mate van inzicht die de ziel heeft bij het scheiden van deze wereld, dan kunt u ook begrijpen dat alle geestesrichtingen die zich beijveren de liefde tot ontplooiing te brengen, ook het herkennen van Jezus Christus voor of na het overlijden tot gevolg hebben. En weer zullen ook deze zielen verlossing vinden zodra zij Hem herkennen. Het zou dan dus ook niet nodig zijn nogmaals op aarde belichaamd te worden, om nu zodoende het geloof in Hem te vinden.

Maar dit ene moet u in het oog houden, dat ook deze geestesrichtingen eerst op de hoogte moeten zijn van de goddelijke Verlosser en dat het dus aan henzelf ligt of zij Mij om hulp verzoeken hun de juiste opheldering te doen toekomen. Want deze eis van Mij is terecht, dat men aan mijzelf om opheldering vraagt over zulke problemen die alleen Ikzelf kan oplossen en dat Ik ook hen onderwijs die de ernstige wil hebben om daarover de waarheid te kennen. En zo gauw zij dit niet nalaten kunnen zij ook aanspraak maken op het kinschap Gods. Want zij zullen dan waar zij dat kunnen hun kennis ook verspreiden.

De reïncarnatie op deze aarde is dus in geen geval noodzakelijk. Daarentegen wordt van de zijde van de lichtwereld een tweede belichaming afgesmeekt ter wille van een missie die alleen een lichtgeest op deze aarde vervullen kan. Die missie kan dan echter ook het wezen het kinschap Gods opleveren, dat echter daarvan zelf niet op de hoogte is en dit alleen vermoedt door de missie die hem werd opgedragen.

Amen

* * *